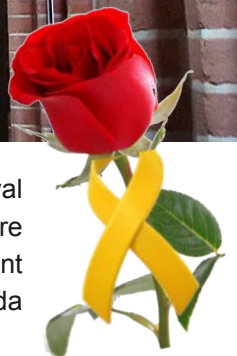

VACARRISSES balcó de Montserrat edició digital

Per una comunitat de fe i amor, oberta a tots, acollidora i fraternal

Sant Jordi i el Drac (*Sankt Göran och Draken*, en suec) és una escultura medieval d'estil gòtic (1489) que hi ha a la catedral d'Estocolm. Va ser un encàrrec de Sten Sture el Vell per a celebrar la victòria contra els danesos i que havia de ser el seu monument funerari. L'obra, feta en fusta de roure i altres materials, a escala real, ha estat atribuïda a Bernt Notke i representa la llegenda de Sant Jordi i el Drac.

SUMARI

Pòrtic	3
L'Evangeli pam a pam	4
La cuina de Ca la Quima	6
Campanades	7
Pensaments caçats al vol	8
Des de Sant Llorenç Savall	9
Des de Sitges	10
Racó de la poesia	11
Des de Viladecavalls	12
Vacarisses, balcó de Montserrat	14
Dels diaris	18
Racó del conte	24
Indrets de Vacarisses	26
Col·laboracions	28

Vacarisses, balcó de Montserrat

Edita: Parròquia de Vacarisses

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 15 - 📞 0034938359102

08233 Vacarisses (Catalunya)

vacarissesbalcomontserrat@gmail.com

<http://issuu.com/search?q=balcomontserrat>

Director: Sebastià Codina

Redacció, Coordinació i Maquetació:

Josep Graells i Jaume Pintó

Dipòsit Legal: B 9241-2014

Foto de la capçalera de la portada: Jesús Cano. Font: www.flickr.com

ESGLÉSIA DE VACARISSES

DIA A DIA - Març

Dia 6

Enterrament d'Àngel Fernández Blánquez.

Dia 18

Un grup del Centre Cultural de Cornellà de Llobregat visita l'Església, les maquetes i el Castell.

Dia 20

Missa exequial per Justina Arcos Botas. Va morir el dia 17.

Del 25 al 31

SETMANA SANTA

La revista "Vacarisses, balcó de Montserrat" i en particular la Direcció i l'equip de redacció, coordinació i maquetació, no es fan responsables del contingut dels articles dels seus col·laboradors.

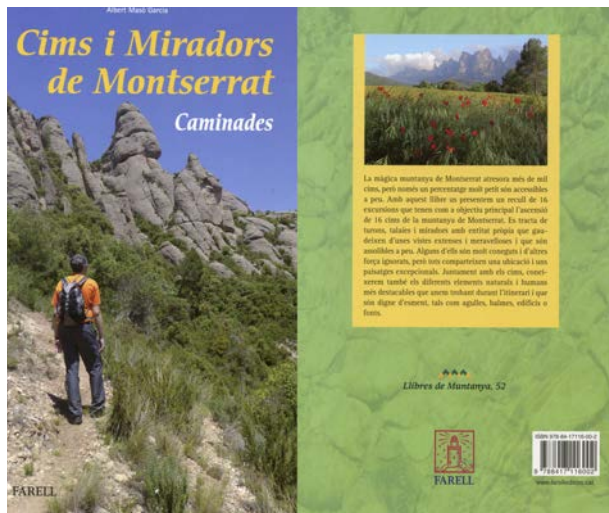

ANEU A LA WEB

ENVIEU-NOS UN CORREU

Coberta i contracoberta del llibre

Des de **Vacarisses**, el magnífic **balcó de Montserrat**, es gaudeix d'una vista esplèndida de la silueta punxeguda de, evidentment, la muntanya de Montserrat.

Quin privilegi veure-la ataronjada i lluent escalfada pels primers rajos del sol! Què inoblidables són els espectacle d'ombres i llums quan el citat astre es pon darrere la seva figura! I també, quin misteri desprèn els dies grisos de pluja o mentre la boira dansa suaument entre les seves canals i agulles tot ressaltant monòlits que normalment passen desapercebuts!

Ella no ho pot evitar. Atreu les mirades, fa volar la imaginació; les ànimes sensibles deixa estorades, de molts sentiments és projecció. “Montserrat, muntanya santa, la muntanya de cent cims”, va escriure l'il·lustre poeta Joan Maragall, tot i que es va quedar curt en la quantitat de cims, potser per no trencar la musicalitat del text. La realitat és que la Muntanya Serrada està formada per més de mil cims, entenen per cims els blocs, roques, agulles, turons i serrats que conformen el massís. N'hi ha de totes mides i formes, aeris i acollidors, amples i esmolats, propers i llunyans, fàcils i difícils d'assolir. D'aquesta darrera apreciació s'ha de dir que la majoria de cims destacables de Montserrat tenen una ascensió complicada, ja que es tracten d'agulles on cal emprar tècniques d'escalada per tal de petjar la seva testa. Per tant, la muntanya no ofereix una gran varietat de cims prominents i amb personalitat que es puguin ascendir a peu, i és per això que el concepte tan pirinenc de “fer cims” a Montserrat no s'ha estès mai entre els excursionistes montserratins, essent més habitual recórrer camins històrics que tenen nom o bé itineraris que permeten admirar elements o racons característics i excepcionals de la muntanya com, per exemple, les ermites o les grans parets.

Personalment, la meva base d'escalador sí que ha fet arrelar en la meva mentalitat el concepte d'anar a fer cims a Montserrat, ja que en una sola jornada es poden escalar perfectament una desena o més de monòlits. Com traslladar aquest concepte a l'àmbit excursionista? La resposta me l'han donada els anys i l'experiència. Després de gairebé tres dècades recorrent el massís i els seus entorns, he ascendit múltiples cims on no cal fer ús de la corda ni cap altre estri d'escalada per a assolir-lo i que gaudeixen d'una entitat i un valor paisatgístic fora de dubtes. Espero-nat per aquesta idea i animat pel meu germà Òscar i amb el suport des del primer moment de

COL·LABORACIONS

Farell Editors, he anat donant forma a un recull d'itineraris excursionistes en què la principal finalitat és l'ascensió de cims destacables de la muntanya de Montserrat on no cal emprar cap tipus de material d'escalada.

Després de tres anys d'excursions, caminades, aturades imprevistes, canvis inevitables i la irremeiable espera editorial, finalment surt a la llum el llibre "Cims i miradors de Montserrat. Caminades", editat per Farell Editors (volum núm. 52 de la col·lecció Llibres de Muntanya). En ell trobareu itineraris en què l'objectiu principal són setze turons, talaies i miradors de Montserrat que gaudeixen d'una entitat pròpia, ofereixen unes vistes extenses i meravelloses i són assolibles a peu o mitjançant grimpades puntuals i divertides. Alguns d'ells són molt coneguts i d'altres força ignorats, però tots comparteixen una ubicació i uns paisatges excepcionals. Però els cims no són els únics protagonistes de cada excursió, sinó que també he considerat tots els elements naturals i humans que es van trobant durant l'itinerari i que són dignes d'esment, tals com agulles, balmes, edificis o fonts. A més, els elements d'interès principals són descrits a part amb una mica més de detall, posant èmfasi en la història d'edificis emblemàtics i de l'escalada de les roques, agulles i parets de Montserrat, encara força desconeguda en l'àmbit excursionista.

Descendint de l'Allbarda Castellana, amb la Miranda de Sant Jeroni al fons

Espectacle de lums i ombres

He gaudit molt rumiant, projectant, caminant, dibuixant i escrivint el llibre, i espero que la il·lusió que he posat en aquest treball emani de les seves pàgines i ajudi a conèixer un xic més la meravellosa i inigualable muntanya de Montserrat.

Text i fotos:
Albert Masó García

